

Vážení čtenáři!

Vítáme vás ve druhém ročníku naší revue. Jako společné téma jsme zvolili *Cesty k velikonočnímu tajemství*, neboť ono je středem hlásání křesťanské zvěsti. Do pojetí tohoto ročníkového tématu uvádějí články *Víra je darem Božím určeným k růstu* (M. Zimmermannová) a *Cesty k velikonočnímu tajemství* (L. Dřímál). První z nich ukazuje bohatství způsobů chápání křesťanské víry. Ve druhém článku autor nastiňuje mj. čtyři etapy evangelizace, podle nichž jsme určili témata jednotlivých čísel revue.



Téma první evangelizace, jemuž je věnováno toto číslo, se netýká jen lidí nepokřtěných, jak by se mohlo na první pohled zdát. Je aktuální i vzhledem k těm, kteří se s křesťanskou vírou setkali zatím jen částečně, přijali styl života založený na plnění tzv. náboženských „povinností“, ale jejich víra nespočívá na osobním vztahu k Bohu. Víra, která není svobodně přijatým darem, je ohrožena možností „odložit“ ji, když přestane být zajímavá nebo se stane zátěží. V této situaci se pravděpodobně nachází řada dětí navštěvujících výuku náboženství nebo farní katechezi, a také jejich rodičů, kteří nepřikládají náboženské výchově dětí zvláštní význam.

První evangelizace vyvolává mnoho otázek. Plzeňský biskup František Radkovský uvádí, že chybí také zkušenosti a často i odvaha. V člancích tohoto čísla nabízíme pohledy alespoň na některé otázky týkající se přístupů k první evangelizaci.

K hledání odpovědi na otázku „Komu hlásat evangelium?“ inspiruje článek biblického teologa M. Kozáka na základě reflexe přístupu a zkušeností svatého Pavla. Křesťanství v naší společnosti zviditelňuje církev; proto se nabízí otázka, jak ji naše veřejnost vnímá? K odpovědi na tuto otázku přispívají údaje v článku sociologa M. Vávry a jeho interpretace údajů. V příštím čísle se autor vyjádří k otázce: „Jak společnost vnímá křesťanské hodnoty a jak se vyvíjí její vztah k nim?“ Fundamentální teolog D. Bouma poskytuje tři pohledy svého oboru k otázce, zda je křesťanská víra pro dnešního člověka vůbec věrohodná. J. Pešek, student postgraduálního studia katechetiky v Římě, přijal úkol osvětlit problematiku inkulturace týkající se dynamického vztahu mezi vírou a kulturou. Poskytuje též podněty pro praxi.

Uvedené příspěvky doplňuje souhrnný pohled E. Biemmiho, prezidenta asociace evropských katechetiků, na možnosti a pojetí evangelizace na našem kontinentě. Autor si všímá různosti i podobnosti podmínek v jednotlivých oblastech Evropy. Článek je výběrem z jeho úvah na toto téma uveřejněných v italském časopise *Catechesi*.

V úvodu a závěru čísla jsme se pokusili nabídnout i některé pozitivní zkušenosti z našich diecézí nebo alespoň odkazy na více informací o nich. Přehled na s. 26 si neklade nárok na úplnost.

Zadní obálku čísel tohoto ročníku věnujeme seriálu „Symboly v katechezi“. Obrázky a texty na obálce jsou pomůckou k programu, jehož podrobný popis zveřejňujeme na internetových stránkách časopisu (viz tiráž).

Marie Zimmermannová

PRVNÍ EVANGELIZACE

Při nedávné návštěvě Svatého otce překvapilo nečekaně pozitivní přijetí jeho návštěvy naší veřejností. Zapadá to do celkové situace u nás, která se zdá stále otevřenější pro duchovní hodnoty. Lidé zjistili, že hmotný blahobyt jim ke štěstí zdaleka nestačí, a během krize navíc poznali, že ho nemají natrvalo zajištěny. Jisté je, že se stále častěji, otevřeně a bez ostychu ptají na duchovní věci. Starší generace má často v sobě křesťanské základy a mnozí se otevřeně přiznávají: jsem věřící, ale nejsem praktikující. Mají výhodu, že je na co navázat a co oživit, pokud je u nich zájem a dobrá vůle. Mladší generace obvykle nemá, nač by navázala, a tak často jeví zájem o vše, co se tváří trochu duchovně. A má z toho většinou pěkný zmatek. Tím důležitější je snažit se tyto lidi oslovit a nabídnout jim to, co možná bez povšimnutí přešli jako zastaralé a složité, totiž křesťanství.

Benedikt XVI. zdůrazňuje, že život svatých a křesťanské umění jsou nejlepší vizitkou křesťanství. Ten život svatých by ovšem měl být především ten náš... Křesťanské umění je stále přitažlivé. Ukazují to například Noci kostelů, které na večerní prohlídky kostelů přitahují překvapivě velké množství těch, kteří tam jinak nepřijdou. Ukazují to i koncerty v kostelích, které do kostelů přivedou posluchače otevřené nejen pro duchovní hudbu, ale také pro duchovní slovo, které by tam nikdy nemělo chybět. Musí být ovšem dobře připravené a promodlené, aby zasáhlo! To vše jsou spíše prostředky první evangelizace, na kterou musejí navazovat další kroky. Ale příprava půdy, totiž lidského srdce, je pro správnou setbu a vzrůst velmi důležitá.

Je velmi dobře, že je toto číslo věnováno první evangelizaci, k níž nám většinou chybí zkušenosti a často i odvaha. Bůh nám všem pomáhej!



Mons. František Radkovský
biskup plzeňský